

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00435 / 06.12.2019 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion		
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion		
OS	IRIMUȘ, Ioan Aurel. Geografia fizică a României. Cluj-Napoca: Casa Cărții de Știință. 2003. ISBN: 973-686-352-3	
OA	BADEA, Lucian (Ed). Geografia României. Vol. 1: Geografia fizică. București : Editura Academiei Republicii Socialiste România, 1983.	
P.01	p.88	p.185
P.02	p.88	p.186
P.03	p.88 - p.90	p.187 - p.189
P.04	p.90	p.189
P.05	p.90 - p.91	p.190 - p.191
P.06	p.91 - p.92	p.191 - p.192
P.07	p.92 - p.93	p.192 - p.194
P.08	p.93	p.195
P.09	p.94	p.196
P.10	p.94 - p.95	p.197- p.199

Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la
Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at
www.plagiate.ro

Notă: Prin „p.72” se înțelege paragraful care există la pag. 72.

Note: By „p.72” one understands the text existing at the page 72.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipa Indexului Operelor Plagiate în România

Argumentarea calificării faptei de plagiat

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea intinderii și mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
2.	Preluarea identică a unor pasaje dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea intinderii și mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor poze dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Preluarea identică a unor tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
6.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin includerea unui nou autor fără contribuție explicită în lista de autori	
7.	Republicarea unei opere anterior publicate, prin excluderea unui autor din lista inițială de autori.	
8.	Preluarea identică de pasaje dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea intinderii și mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	☒
9.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică de tabele dintr-o operă autentică publicată, fără mențiunarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și insușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	

Actualizat la 1 decembrie 2019.

Notă: Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

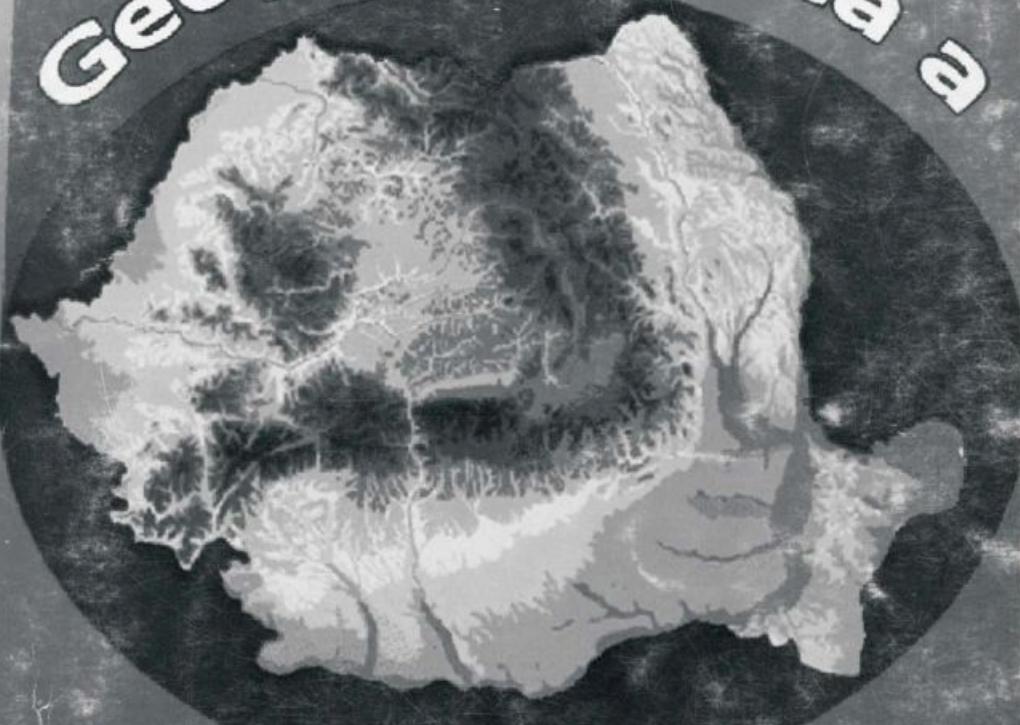
Constatarea faptei de plagiat istoricadică fapta de plagiat care se referă la scrieri care au fost deja aduse la cunoștința publicului este posibilă când sunt îndeplinite simultan cerințele ca:

- a. Condiția de preluare neconformă prin care, în scrierea plagiată, se pot identifica fragmente care nu sunt delimitate în mod explicit și pentru care nu există nici o indicație explicită a provenienței ca referință bibliografică.
- b. Există o insușire explicită prin care fragmentul preluat apare într-o altă scriere, dată publicității ulterior scrierii autentice, sub numele unei persoane care o revendică în mod implicit ca fiind a sa și/sau că este publicată pentru prima oară.

CCTU
428

Ioan-Aurel Irimuș

Geografia fizică a

României

casa cărții de știință

Referenti:

Prof. univ. dr. Ion Mac

Prof. univ. dr. Virgil Surdeanu

Prof. univ. dr. Victor Sorocovschi

Conf. univ. dr. Florin Moldovan

Conf. univ. dr. Marcel Oncu

ISBN 973-686-352-3

© Ioan Aurel Irimus, 2003

Cartografi: Sanda Toma

Alexandru Safirescu

Mircea Popescu

Culegere computerizată: Nicoleta Irimus

Liliana Tomuleț

Corectura aparține autorului.

Tehnoredactare computerizată: Iuliu Vescan

Cristina Hărănguș

Director: Mircea Trifu

Fondator: dr. T.A. Codreanu

Tiparul executat la Casa Cărții de Știință

3400 Cluj-Napoca; B-dul Eroilor nr. 6-8

Tel./fax: 0264-431920

www.casacartii.ro; e-mail: editura@casacartii.ro

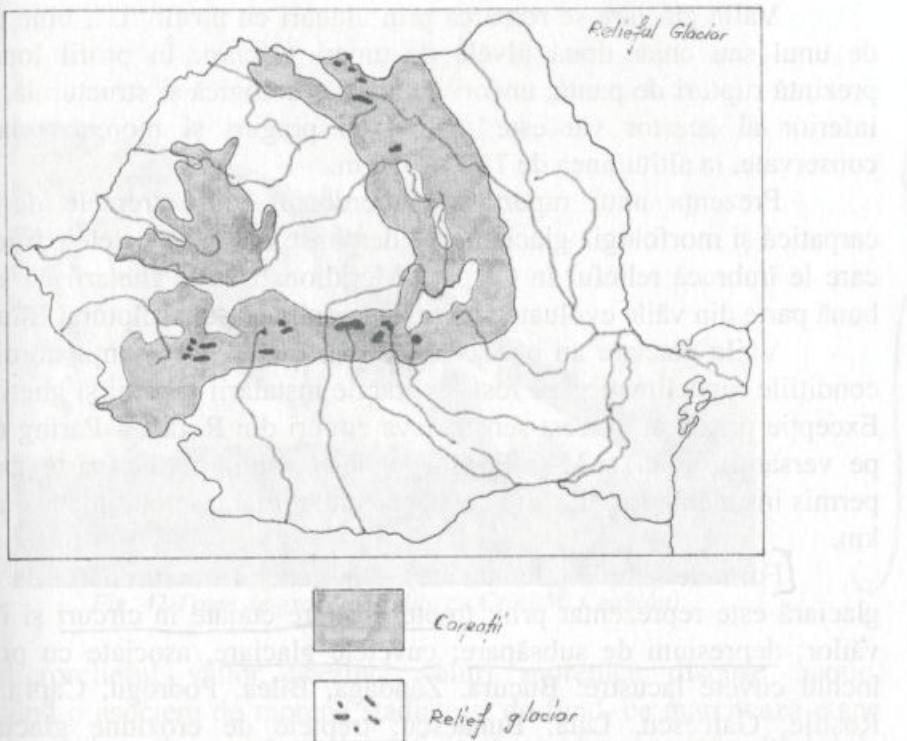
P.01

Fig. 41 Răspândirea reliefului glaciar în Carpați

138

Conformația, poziția și dimensiunile circurilor variază în funcție de relieful preglaciator și de condițiile de acumulare a zăpezilor în pleistocen.

Se disting astfel circurile simple, dispuse în mod frecvent pe marginea suprafețelor de nivelare în care sunt sculptate (fig. 38). Aspectul lor de nișă este dat de abrupturi semicirculare și de fundul rotunjit, în care se remarcă uneori una sau două trepte abia schițate. [Acest tip este reprezentativ în masivele Tarcu, Godeanu, Parâng, Bucegi, Rodna și pe versanții sudici ai Făgărașului și Iezerului.] Foarte adesea sunt suspendate deasupra văilor glaciare adânci și evolute.

Circurile complexe (conjugate sau lobate) pun în evidență un grad mai avansat de modelare glaciară și apar cu preponderență în masivele de peste 2300 m altitudine (Retezat, Parâng, Făgăraș). Sunt mai largi și mai adânci și au un contur festonat (ex.: circurile Bucura, Găuri și Roșiile din Parâng, etc.).

Văile glaciare se întâlnesc în prelungirea circurilor și se impun în relief prin dimensiuni, fiind consecința unor ghețari puternici, rezultați din unirea ghețarilor de circ, au lungimi de 3-5 km sau chiar 6-8 km (Retezat,

P.02

Văile glaciare se remarcă prin ulucuri cu profil "U", bine conturate de unul sau chiar două nivele de umeri glaciari. În profil longitudinal prezintă rupturi de pantă, uneori de natură litologică și structurală. Sectorul inferior al acestor văi este marcat de praguri și morene relativ bine conservate, la altitudinea de 1500-1350 m.

Prezența unui raport de subordonare între treptele de nivelare carpatică și morfologia glaciare este demonstrată de aspectele particulare pe care le îmbracă relieful în Carpații Meridionali unde ghețarii au invadat o bună parte din văile evolute aparținând complexului sculptural Râu-Șes.

Văile glaciare au o dezvoltare mai mare pe versanții nordici, unde condițiile topoclimatice au fost favorabile instalării zăpezii și gheții perene. Excepție prezintă în acest sens câteva circuri din Rodna – Parâng (instalate pe versanții sudici) și M-tii Făgăraș unde versantul nordic foarte abrupt nu a permis instalarea lor, în timp ce pe cei sudici mai domoli, ghețarii ating 6-8 km.

Formele simple (elementare) și în general microrelieful de eroziune glaciare este reprezentat prin: trepte glaciare etajate în circuri și în lungul văilor; depresiuni de subsăpare; cuvetele glaciare, asociate cu praguri ce închid cuvete lacustre: Bucura, Zănoaga, Bîlea, Podrogu, Capra, Călțun, Roșiiile, Gâlcescu, Lala, Buhăescu; treptele de eroziune glaciare sunt separate de praguri cu altitudinea până la 200 m, marcând racordul între circurile suspendate și ulucurile văilor glaciare sau racordul în văile glaciare și văile fluviale actuale;

Uneori aceste praguri constituite din roci dure au fost șlefuite de ghețarii în mișcare prezentându-se astăzi ca mici proeminențe, lipsite de sol sau cu un sol subțire, cunoscuți sub denumirea de "berbeci glaciari" (roches moutonneés), și de transfluență glaciare prezente în Parâng (între V. Urdele și Muntinu), Făgăraș (obârșia Pojarei), Bucegi (între V. Mălaești și Tigănești); Rodna (la izvoarele Anieșului); prezența unor suprafețe slab inclinate cu urme de șlefuire glaciare în vecinătatea unor circuri pledează pentru prezența unor mici ghețari de platou, care alimentau ghețarii de circ și de vale (Emm. de Martonne, 1909, Gh. Niculescu - 1971.).

Formele de acumulare sunt reprezentate de morene. Morenele frontale (terminale sau stadiale) se păstrează în cea mai mare parte într-o fază avansată de distrucție realizată de eroziunea postglaciare menținându-se în forme tipice, în munții Bucegi (V. Ialomiței), Retezat (V. Pietrele), Godeanu (văile Soarbele, Olanului, Vlăsiei), Făgăraș (văile Capra, Buda, Bîndea, Zîrna, etc.), Iezera (Văile Groapelor, Iezer) unde poate fi identificată cu ușurință arcuirea valului morenic.

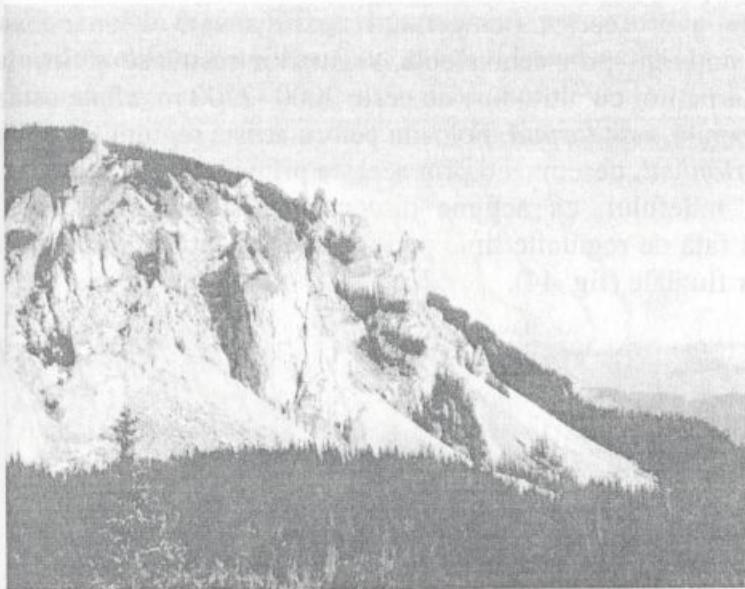

Fig. 42 Trene de grohotiș(Polița cu Crini-M. Ceahlău)

Microrelieful văilor prezintă valuri morenice dispuse haotic, reprezentând o asociere de morene stadiale și de fund, ce marchează etape de retragere a ghețarilor sau de topire definitivă, etapă marcată de altfel și de prezența blocurilor eratice mari (văile Retezatului).

În afara formelor glaciare tipice, au fost semnalate forme mixte: glacio-nivale pentru altitudini de 1750-1850 m; circuri evazate, terase fluvio-nivale sau glacio-nivale, trene de grohotiș ce parazitează baza abrupturilor trogurilor glaciare (Fig. 42).

3.6 Relieful periglaciar

3.6.1. Fenomenul periglaciar – conținut și specificitate în spațiul românesc

P.03 *nu se lovit*

Termenul de periglaciar, introdus la începutul secolului al XX-lea pentru a indica pozițional arealul cu procese specifice climatului de la periferia calotelor glaciare actuale, a fost largit ulterior și aplicat și altor regiuni cu condiții climatice similare, uneori până la distanțe de 2000-3000 km de marginea ghețurilor veșnice (Siberia) pe măsura identificării suprafețelor cu permafrost.

Eșeaș a neglijat ultimele păreri care acordă termenului de periglaciar

desfășurare a proceselor (temperaturi medii anuale 0°) – considerăm că aplicarea noțiunii, prin echivalență, regiunilor restrânse și insulare de pe culmile Carpaților cu altitudine de peste 2000 -2200 m, aflate astăzi în plină zonă temperată, este forțată. Folosim pentru aceste regiuni termenul de *zonă* sau *etaj crionival*, desemnând prin aceasta principalele procese de modelare actuală a reliefului, cu acțiune discontinuă (sezonieră) și cu amplitudine diminuată față de regiunile tipic periglaciale, în antiteză cu zona sau etajul proceselor fluviale (fig. 44).

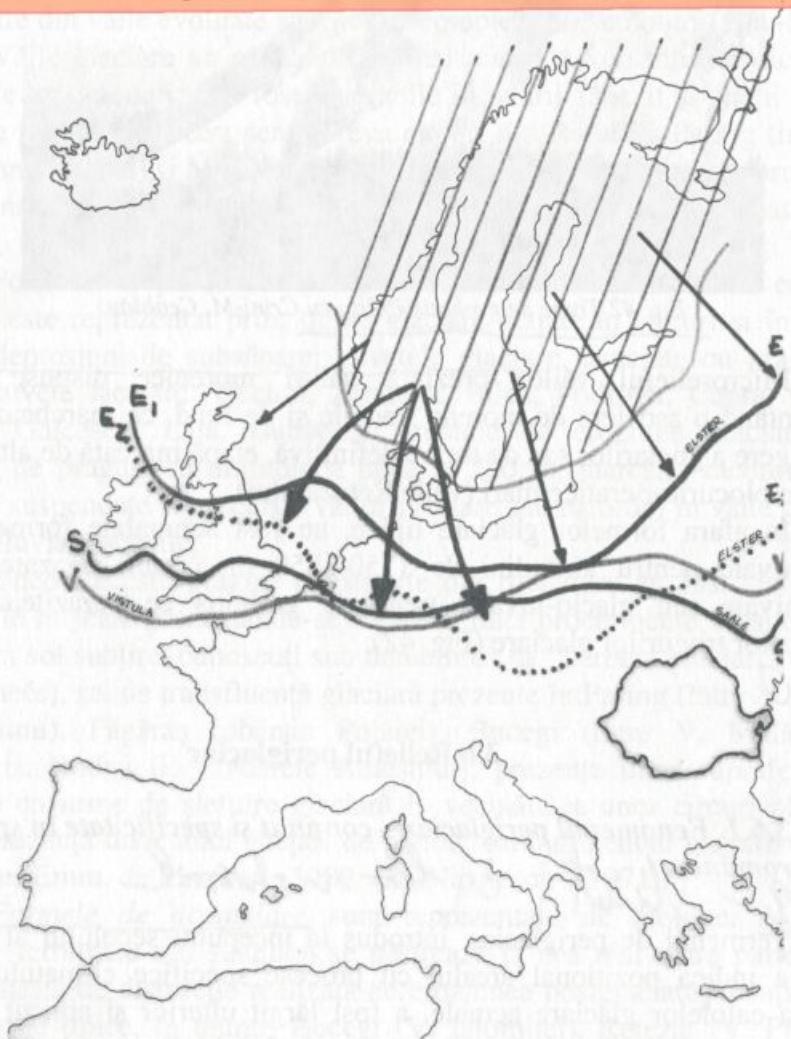

Fig. 43 Extensiunea calotei glaciare pleistocene în Europa

Noțiunea de *periglacial* o păstrăm numai pentru pleistocen (fig. 43).

mari suprafețe într-un regim de îngheț permanent (permafrost), fapt dovedit în depozite prin gelifracte, solifluxiuni, structuri specifice, etc.

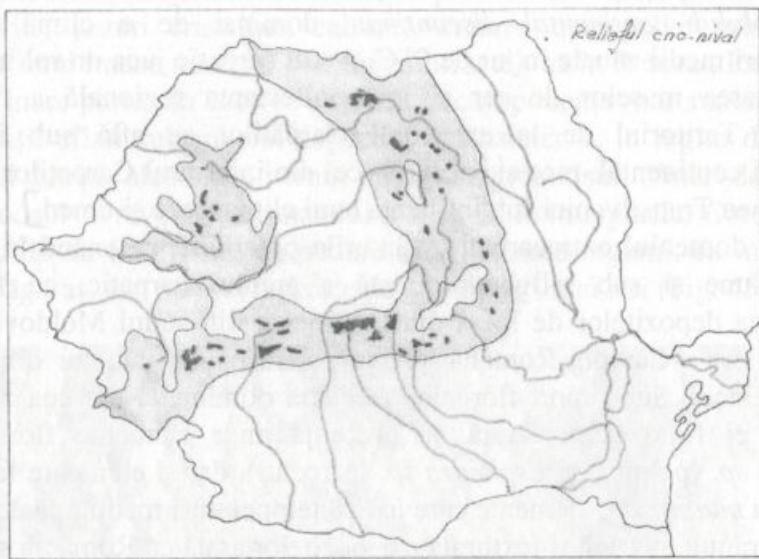

Fig. 44 Relief criostatic în Carpați

P.04

Deși în literatura de specialitate sunt menționate unele structuri periglaciare atribuite perioadelor Günz (P. Coteș, 1960, 1976) și Mindel (Ana Conea, 1970) foarte probabil că cele mai multe datează din faza Riss, când, conform părerilor unanime, climatul rece a permis instalarea ghețarilor pe culmile carpatici și a generat numeroase structuri periglaciare pe o suprafață întinsă, cu deosebire în complexele de loessuri și soluri fosile din Câmpia Română și Dobrogea, dar și din alte regiuni.

În general pentru perioada Riss, dar mai ales pentru Mindel și Riss, dovezile sunt insuficiente pentru atestarea unor structuri glaciare, în schimb pentru Würm, mai ales ultima parte a acesteia, există date suficiente referitoare la depozite și structuri periglaciare, la forme și procese, formațiuni vegetale, la existența și activitatea omului, date pe baza cărora s-a încercat reconstituirea condițiilor morfogenetice din Würm.

Studiile mai detaliate apar după 1950, care acoperă în întregime

P.05 pergelisol, care putea să fie anual sau bianual, iar altele legate de procese de înghiț mai slab.

La sfârșitul pleistocenului, teritoriul României se situa în domeniul *perigelisolului continental discontinuu*, dominat de o climă rece cu temperaturi medii anuale în jur de 0° C. Arcul carpatic juca un rol important în deplasarea maselor de aer și în manifestarea regională a factorilor climatici. Teritoriul de la exteriorul Carpaților se află sub influența climatului continental, rece și uscat, iar cel din interiorul Carpaților inclusiv Depresiunea Transilvaniei sub influența unui climat rece și umed.

În domeniul extracarpatic, vânturile puternice acționând în condiții de uscăciune și sub influența directă a arcului carpatic, au favorizat acumularea depozitelor de loess din Dobrogea, din sudul Moldovei și din partea de est a Câmpia Română, precum și formarea dunelor din estul și vestul acesteia. Sub raport floristic, asociația dominantă era cea a stepei, existența ei fiind demonstrată de prezența unor elemente floristice ca *Artemisia sp.* (pelinul) și *Espedra sp.* (cârcelul), dar și elemente faunistice ca *Pupilla muscorum*, elemente care indică temperaturi medii anuale de 0°C. Analiza granulometrică și texturală a depozitelor arată că România se află în regiunea de tranziție dintre ariile de formare a prafurilor prin procese criezice și aria loessurilor tipice (I. Ichim, 1971). În regiunile joase din partea de vest a țării, sub influența climatului mai umed, vegetația era reprezentată de asociații de tundră și silvotundră.

3.6.2 Regionarea reliefului periglaciar în România

P.08

Oscilațiile climatice din pleistocen sunt reflectate de fazele glaciare, în cadrul cărora au existat stadii cu climă rece și interstadii cu climă caldă precum și de fazele interglaciare.

În unele faze reci, Carpații au fost acoperiți de zăpezi permanente și la obârșia văilor au existat ghețari (în riss și würm); în perioadele calde (interglaciare și interstadiale), ghețarii și zăpezile perene au dispărut complet, iar etajul crioplanației și-a restrâns arealul în mod substanțial, limitându-se la culmile cele mai înalte. Procesele crionivale au slăbit în intensitate și au acționat ritmic în funcție de sezoane.

P.06

În domeniul carpatic, modelarea reliefului a îmbrăcat diferite aspecte, în funcție de etajarea proceselor morfogenetice periglaciale. Procesele crionivale au acționat cu multă eficacitate în regiunile mai înalte. Zăpada acumulată în denivelările reliefului și pe marginea suprafețelor de netezire a dus la formarea nișelor de nivătie, circurilor glacionivale,

Versanții abrupti, neacoperiți de zăpadă au fost puternic afectați de procese de gelivație. Ciclurile diurne și sezoniere de îngheț-dezgheț au produs fisurarea și degradarea rocilor, cu precădere a celor geline (granite, granodiorite, sisturi cristaline, calcare), crearea unui relief ruiniform și degajarea unui imens material detritic (gelifracte), ca în Retezat, Parâng, etc. Cea mai mare parte din acestea a intrat în componența morenelor glaciare. Pe versanții aflați sub nivelul zăpezilor permanente, în regim de tundră, materialul detritic alcătuia cuverturi întinse de grohotișuri ("mări de pietre"). Ulterior odată cu revenirea climatului mai bland în interglacial (interstadial), grohotișurile au fost fixate de pădure sau, în unele regiuni, ca în Retezat, Parâng, Făgăraș, etc. au fost mascate de grohotișuri mai noi (Fig. 45).

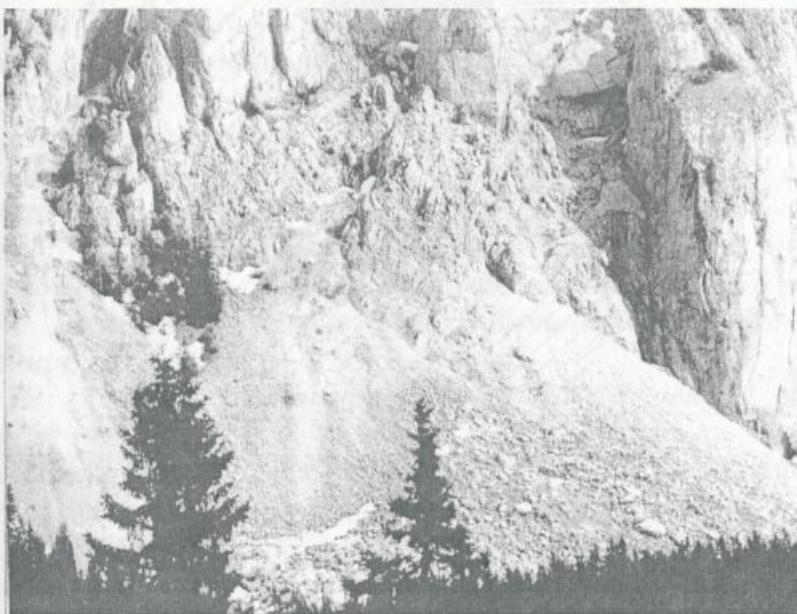

Fig 45 Conuri de grohotiș.

P.09

Procesele crionivale pleistocene sunt răspunzătoare pentru formarea în cea mai mare parte a depozitelor eluviale (cuvertura de alterare), de pe suprafețele de nivelare aparținând complexului sculptural Borăscu, așa cum se remarcă în munții Țarcu, Godeanu, Iezer (fig. 46).

[În părțile mai înalte se constată efectele *crioplanației* sau *al dezagregărilor periglaciale intense I. etaj morfogenetic*, care se pare în momentele de maximă intensitate a coborât până spre 1000 m; fiind localizate mai ales în jurul martorilor de eroziune (chiar și în unitățile muntoase mai joase: Căliman, Harghita).]

P.07

La altitudini mai mici de 1000-1200 m până spre 600 m, versanții au fost prelucrați mai ales prin procese de solifluxiune, constituind un *al doilea etaj morfogenetic*.

În condițiile specifice tundrei, alternarea proceselor de îngheț-dezgheț, favorizate și de constituția litologică, deplasarea molisolului pe substratul înghețat (pergelisol) chiar și în cazul pantelor mici a putut genera un microrelief căzurit sau terasat materializat în mici excavații sub formă de pâlnie, văi de solifluxiune cu profil evazat, văi și martori de eroziune – văi de deraziune (I. Mac, 1972), - terase de solifluxiune, etc.

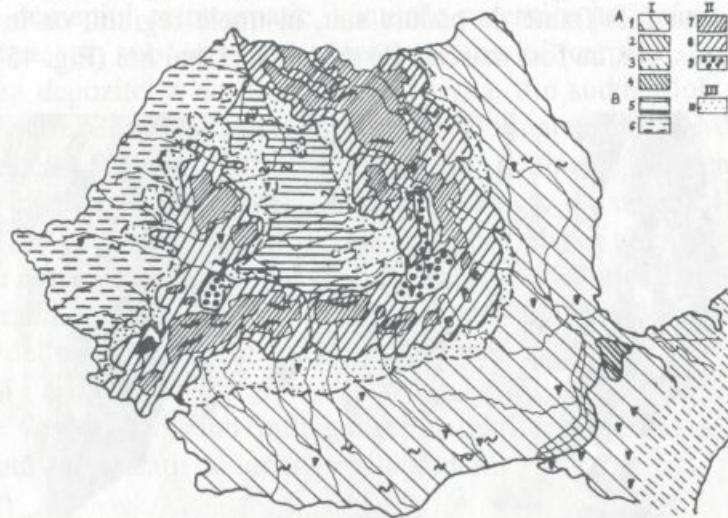

Fig.46. Unitățile morfogenetice periglaciale wurmiene din România (Geografia României, vol. 1, 1983)

I. Domeniul periglaciar al permafrostului reginal continental discontinuu.

A. Regiunea extracarpatică supusă climatului continental-siberian; 1. Permafrost degradat prin evoluția morfoclimatice normală; 2. Permafrost degradat prin acumulare de aluviuni; 3. Permafrost degradat prin transgresiuni marine; 4. Etaj de criopedimentație.

B. Regiune periglaciară influențată de circulația atmosferică vestică cu pergelisol degradat; 5. Subregiunea Depresiunii Transilvaniei; 6. Subregiunea vestică;

II. Domeniul periglaciar Carpathic

7. etajul crioplanației sau al dezagregării mecanice; 8. Etajul eroziunii termice sau al solifluxiunilor; 9. Depresiuni cu regim de permafrost continuu.

III. Zonă de tranziție.

Perioadele cele mai favorabile de formare a acestui relief periglaciar au fost cele de tranziție între climatul glaciar și interglacial (interstadial), când ciclurile de îngheț-dezgheț au acționat cu mai multă eficacitate asupra depozitelor deluviale, adică perioadele de instalare sau de dispariție treptată a permafrostului.

Procesele periglaciale, *îngheț-dezgheț* (gelifracție, segregare) și